

Thư Thảng Tư

Mình hầu như rất “tơ lơ mơ” về đất nước Ukraina trước ngày Liên Xô sụp đổ hồi năm 1991...Trước đó, vì lý do nghề nghiệp nên mình biết một số nước thuộc khối cộng sản ở Đông Âu như Ba Lan, Bảo Gia Lợi, Đông Đức, Hung Gia Lợi, Ru Ma Ni, Tiệp Khắc, Nam Tư...Mình cũng ít nghe đến những tên như Armenia, Azerbaijan, Belarus, Estonia, Latvia, Ukraina...vân vân. Sở dĩ như vậy là vì những nước như Hung Ga Ri, Tiệp Khắc hay Ba Lan, Nam Tư...đã xảy ra những

cuộc nổi dậy chống Liên Xô, chống những lãnh tụ độc tài do Liên Xô dựng lên sau thế chiến thứ hai để thay Liên Xô cai trị dân bản xứ (kiểu như Việt Nam ta ngày nay). Điển hình là cuộc biểu tình ở Ba Lan năm 1953 tại thủ đô Warsaw; cuộc nổi dậy tại Budapest của dân chúng Hung Ga Ri năm 1956 khiến Liên Xô phải đưa xe tăng sang đàn áp hung bạo. Rồi Ba Lan nổi dậy ở thành phố Poznan năm 1956 và bị quân đội đàn áp. Tại thủ đô Praha của Tiệp Khắc vào năm 1968 cũng tương tự. Còn Nam Tư thì không tuân theo đường lối của Liên Xô và lãnh tụ cứng đầu TiTo đã làm cho Liên Xô nhức đầu không ít. Báo chí thế giới hồi đó gọi ông Tito là “cộng - sản - quốc - gia”.

Các nước Đông Âu lần lượt ném chủ nghĩa cộng sản vào sọt rác (đáng lẽ phải cho vào sọt rác từ lâu như lời thủ tướng Ấn Độ Nerhu tuyên bố năm 1959) để theo chế độ cộng hòa dân chủ kiểu Tây phương và nhiều nước nhỏ chư hầu của Liên Xô cũng tách ra

khỏi khối Xô Viết đồng thời với lúc Liên Xô ngã nhào. Ngoài một lô nước nhỏ chư hầu cũ của Liên Xô như Armenia, Belarus, Estonie, Georgia, Latvia, Moldova...còn có những nước “tan tan tan” như Kazakhtan, Kyrgyzstan, Tajikistan, Turkmenistan, Uzbekistan...cũng đã giành được độc lập, vượt ra khỏi sự khống chế của Liên Xô vào những tháng cuối năm 1991. Chính sự của các nước nhỏ này không ảnh hưởng gì nhiều đối với các diễn biến chính trị tại Âu Châu trừ khi có một biến cố lớn nào đó xảy ra, chẳng hạn như vụ Nga xua quân đánh Chechnya vào năm 1994 - 1996 hay vụ bắt cóc 916 con tin Nga vào năm 2002 do người Chechnya thực hiện.

Ukraina cũng đã thoát ra ngoài vòng kiểm tỏa của người Nga khi cộng sản Liên Xô sụp đổ. Qua những lần thay đổi lãnh đạo quốc gia, Ukraina cuối cùng đã khẳng định họ là một quốc gia độc lập theo khuynh hướng dân chủ Tây Phương và muốn gia nhập vào khối liên minh quân sự Nato cũng như gia nhập vào liên minh kinh tế Âu Châu. Nhưng những mong muốn trên chưa đi đến đâu thì vào ngày 24 tháng 2 – 2022 Nga ồ ạt xua quân sang xâm lăng. Tin tức chiến sự và hậu quả của hơn một tháng bom đạn, hỏa tiễn, phi pháo Nga đổ xuống đầu nhân chúng Ukraina thì những điều kiện để đưa đến chấm dứt chiến tranh vẫn chưa thấy ánh sáng cuối đường hầm mặc dầu đã có bốn năm phiên họp. Phiên họp mới đây tại Istambul, thủ đô Thổ Nhĩ Kỳ, mặc dầu Nga hứa sẽ ngưng tấn công, chúng vẫn tiếp tục tấn công và các thành phố, rút hỏa tiễn vào cơ sở của Hồng Thập Tự Quốc Tế, phá hủy một cơ sở làm thực phẩm của dân Ukraina... Chúng ta còn phải chờ xem thêm các diễn biến trên chiến trường và cả trên bàn đàm phán. Theo dõi tin tức thì thấy Putin đang mắc cổ, nghẹn họng vì tình

thần chiến đấu anh dũng của quân dân Ukraina. Tướng tá và binh lính Nga chết, bị thương và đào ngũ đã làm cho dân chúng Nga hoang mang cùng với sự phản kháng khiến Putin ngày càng thêm điên tiết và ra lệnh hủy diệt Ukraina bằng mọi cách, không quan tâm gì đến những kêu gọi của cả thế giới là “hãy tha cho thường dân”. Con thú đã bị thương – bị thương nặng” đang vẫy vùng chờ chết nên càng lúc càng hung hăng!

Như đã trình bày ở trên, mình không biết nhiều về quốc gia Ukraina cho đến khi nghe tin quân Nga đưa quân sang xâm chiếm bán đảo Krimea vào mùa xuân năm 2014 là một phần lãnh thổ của Ukraina. Khi đó hầu như toàn thế giới chỉ phản ứng bằng những ngôn ngữ ngoại giao để “chống Nga” chứ chẳng có quốc gia nào có phản ứng gì cụ thể khiến cho Nga phải chùn bước kể cả Hoa Kỳ dưới thời cai trị của Obama, người được lãnh giải Nobel hòa bình vì đi đâu cũng cúi đầu sát đất xin thua. Chuyện Nga xâm chiếm Krimea hình như đã đi vào quên lãng. Coi như “chuyện đã rồi”!

Nói đến Ukraina mình nhớ, có lẽ cũng đã hơn 10 năm, mình có nghe trên truyền hình chương trình nhạc thính phòng của nhạc sĩ Lê Văn Khoa với “Đại Tấu Khúc 1975” do dàn nhạc Kyiv Symphony Orchestra và Chorus của Ukraina trình diễn. Câu nói của nhạc sĩ Lê Văn Khoa: “Ukraina là cái nôi âm nhạc của Tây Phương” khiến mình tò mò quan tâm đến những sinh hoạt văn hóa truyền thống của người Ukraina, trong đó gồm bộ môn dân vũ và nhạc đã lôi cuốn người xem trải qua nhiều thế hệ và rất được những người yêu chuộng nghệ thuật mến mộ.

Các bạn có thể nhờ ông Google mở cửa cho bạn vào nghe và xem các chương trình nghệ thuật của Ukraina để yêu mến một dân tộc

đang tỏa lan hào khí chống quân xâm lược, chả bù với Việt Nam thời đại “xiêu đỉnh cao!”. Ai đời bọn Tàu kéo quân vào đánh chiếm Trường Sa năm 1988 giết chết 64 lính hải quân Việt Nam, vậy mà cách nay hơn một tháng, hôm 17 tháng hai, tên tay sai của Tàu là phạm-minh-chính (tục danh chính-đầu-đò) nhắc lại biến cố trên và nói: “...*người nước ngoài đánh chiếm Trường Sa!*”. Nếu mấy thằng Tàu khựa mà có cặp mắt hơi xanh xanh và cái mũi hơi lõ lõ thì tên “tưởng thú” này dám nói là quân Mỹ xâm lược lắm! Trên thế gian này chắc không có lãnh tụ nào hèn hơn và ngu hơn! Nếu Guinness mở kỷ lục “hèn và ngu” chắc Việt Nam sẽ gom hết.

Mình hơi lạc đề. Xin trở lại. Mình có tò mò hỏi thăm ông Google thì ổng cho nghe một cuộc phỏng vấn hết sức lý thú mới diễn ra sau ngày Nga xua quân xâm lược Ukraina. Đó là cuộc phỏng vấn của anh bạn trẻ tên Jimmy với nhạc sĩ Lê Văn Khoa. Nội dung xoay quanh vấn đề nhạc sĩ Lê Văn Khoa nhắc lại việc dàn nhạc thính phòng của Ukraina thực hiện “Đại Tấu Khúc 1975” như thế nào. Trong những câu chuyện mà nhạc sĩ Lê Văn Khoa kể, mình thích nhất là đoạn nói về trong lần đầu tập dợt, trong lúc đang chơi tới một đoạn nhạc của Đại Tấu Khúc thì bỗng nhiên cả dàn nhạc ngưng chơi và các nhạc sĩ đều tỏ ra tức giận. Thì ra trong Đại Tấu Khúc có trích một đoạn nhạc của bản quốc-tế-ca. Nhạc sĩ Lê Văn Khoa giải thích với họ rằng, đoạn nhạc đó biểu thị cho cái ác là chủ nghĩa cộng sản đã đem thảm họa đến với nhân dân Việt Nam. Sau khi nghe giải thích thì ban nhạc hiểu và tiếp tục chơi. Điều rất rõ ràng ở đây là qua sự việc trên, cho thấy nhân dân Ukraina đều đã kinh hãi chủ nghĩa cộng sản đến cỡ nào! Đó cũng là lý do tại sao cả thế giới thấy được tinh thần chiến đấu bất khuất của quân đội và nhân dân Ukraina dưới đạn pháo của quân thù. Nhạc sĩ Lê Văn

Khoa cũng không quên nhắc đến việc dàn nhạc Ukraina hòa tấu bài quốc ca Việt Nam Cộng Hòa, mình đã được nghe. Cuối cuộc trò chuyện, nhạc sĩ Lê Văn Khoa cho biết là ông đã gọi điện thoại cho vị nhạc trưởng dàn nhạc symphony của Ukraina để hỏi thăm sức khỏe và tình hình chiến sự. Được biết vị nhạc trưởng này vẫn còn có mặt tại Ukraina và ông có yêu cầu nhạc sĩ Lê Văn Khoa và mọi người cầu nguyện cho Ukraina. Thật cảm động! Mình cầu nguyện cho Ukraina qua cơn binh lửa và trận thắng đầy chính nghĩa sẽ thuộc về nhân dân Ukraina.

Trong “Thư Tháng Hai” mình có viết đoạn như sau: “...giữa lực lượng của quân xâm lược Nga và lực lượng của những người yêu nước – quân và dân Ukraina thì chỉ cần lấy sự so sánh giữa lực lượng của danh tướng Việt Nam vào thế kỷ thứ 11 là Lý Thường Kiệt hai lần đánh thắng quân xâm lược phương Bắc là giặc Tống, sẽ hình dung ra được như hai câu thơ dân gian đã được ghi vào trang sử Việt:

**“Nực cười châu chấu đá xe
Tưởng rằng chấu ngã ai dè xe nghiêng”**

Chiếc xe khổng lồ Nga tưởng rằng chỉ trong vài tiếng đồng hồ là sẽ đè bẹp nát con châu chấu Ukraina như lời tướng Nga Yakov Rezantsev. Ai dè...tướng này cũng đã bon chen chạy theo đồng đội cấp tướng khác để được yên nghỉ dưới lòng đất của châu chấu...

Xin các bạn cầu nguyện cho Ukraina. Thật lòng biết ơn!

Phong Châu

